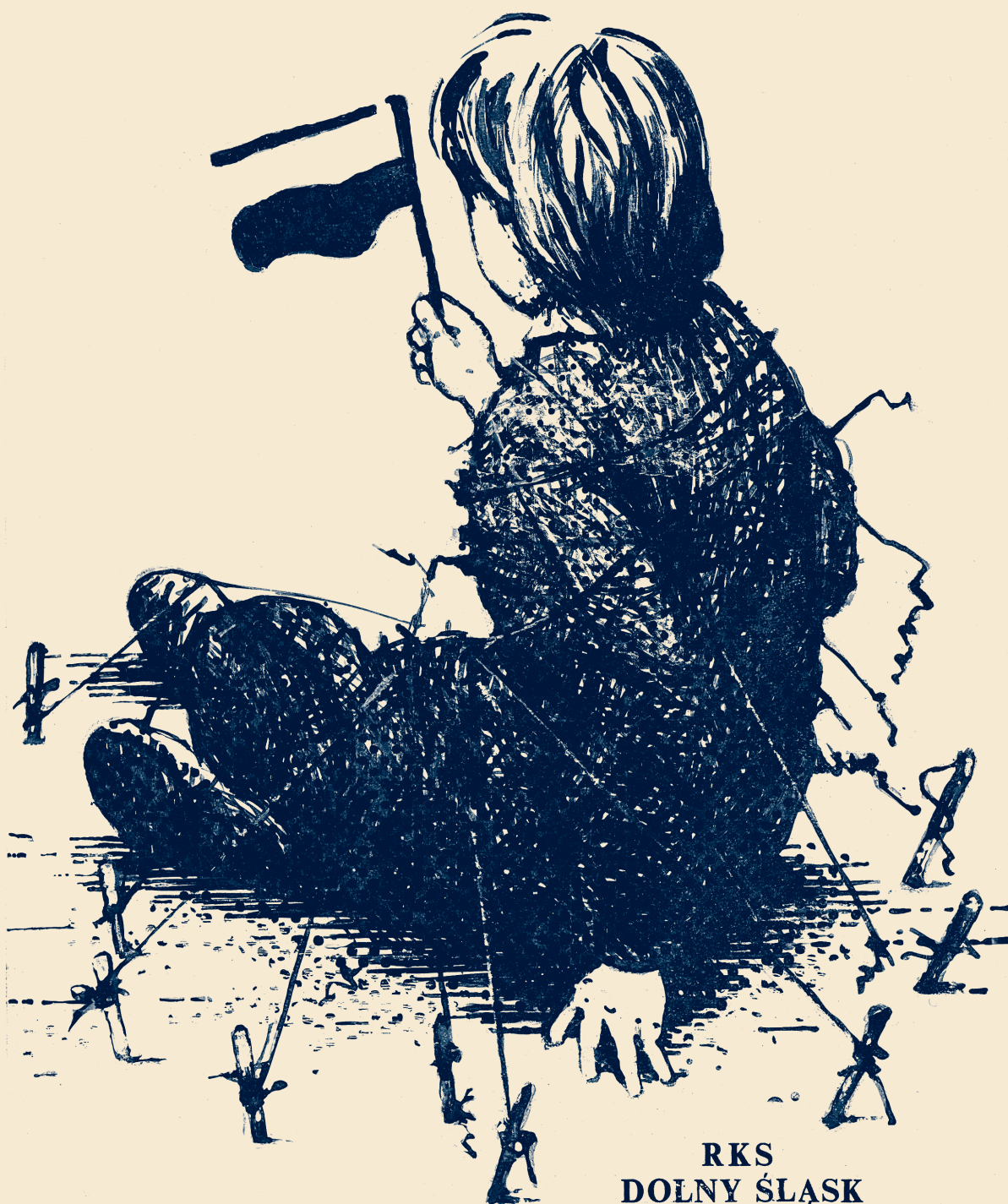

SOLIDARNOŚĆ

**RKS
DOLNY ŚLĄSK**

**WALKA O GODNOŚĆ
KALENDARIUM 1985**

1985

STYCZEŃ

„Biuletyn Informacyjny” w styczniu 1985 roku (numer 43/85) zmienił się w sposób zauważalny gołym okiem – zamiast kartek A4 i druku z matrycy czytelnicy dostali kartki formatu A5 wypełnione słowem wydrukowanym techniką sitodruku. Reszta – czyli atmosfera w kraju – po staremu.

Obserwowana w ostatnich miesiącach ub. roku koncentracja wrogich posunięć ze strony władz państwowych – komentował redaktor – zdaje się nie wróżyć spokojnego roku. (...) Środowiska akademickie są zagrożone zmianą ustawy o szkolnictwie wyższym, środowiska robotnicze – wydłużeniem czasu pracy, wszyscy – kolejnym istotnym wzrostem kosztów utrzymania. Oto realny socjalizm roku 1985.

5 stycznia Komitet Społeczno-Polityczny Rady Ministrów opublikował w „Rzeczpospolitej” ocenę funkcjonowania ustawy o szkolnictwie wyższym, która w ogólnym tonie nie odbiega od oceny przedstawionej Radzie Głównej przez ministra Benona Miśkiewicza. *Co komitet proponuje? Nadawanie statutu przez ministra, likwidację wyboru organów jednoosobowych i zastąpienie ich „konsultowaniem przez ministra”, likwidację samorządu studenckiego na rzecz organizacji studenckich i młodzieżowych.*

Kto się boi Komitetów? – pytał komentator „Biuletynu Informacyjnego”. Tym razem nie chodziło o komitet wyżej opisany ani o partyjne gremia, tylko o Komitety Obrony Praw Człowieka, których powoływanie ostro piętnowały Biuro Polityczne i sejmowa Komisja Spraw Wewnętrznych i Wymiaru Sprawiedliwości. Propaganda znacznie ostrzej krytykowała inicjatorów komitetów niż morderców księdza Jerzego Popiełuszki.

Nigdzie decyzja władz nie wstrzymała działalności Komitetów. Ich uczestnicy zbierają i publikują dane o aktach przemocy i bezprawia, pomagają ofiarom, przygotowują społeczeństwo do samoobrony. Czytelniku, jeśli na swoim odcinku możesz pomóc w tej działalności – to się nie wahaj. Ma ona naprawdę wielki sens.

9 stycznia, w drugim dniu procesu morderców księdza Popiełuszki, Grzegorz Piotrowski korzysta z prawa odmowy zeznań co do fragmentu wydarzeń z 19 października 1984 roku, oskarża swojego przełożonego Adama Pietruszkę, zastępcę dyrektora departamentu MSW, o udział w przygotowa-

niu zabójstwa. Adam Pietruszka nie przyznaje się do winy i definitywnie odmawia składania wyjaśnień przed sądem.

11 stycznia „nieznani sprawcy” napadają i zrzucają z kładki dla pieszych, z wysokości około 20 metrów, Lecha Martina, członka Komisji Rewizyjnej Zarządu Regionu Dolny Śląsk Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego „Solidarność”, dwukrotnie internowanego (14 grudnia 1981-8 marca 1982, a następnie 8 maja-23 lipca 1982). Przewieziony do szpitala kolejowego, Martin nie odzyskuje przytomności. 23 stycznia 1985 roku umiera na skutek odniesionych ran.

19 stycznia Międzynarodowa Konfederacja Wolnych Związków Zawodowych i Światowa Konfederacja Pracy potępiają politykę władz PRL wobec Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego „Solidarność”.

21 stycznia Tymczasowa Komisja Koordynacyjna Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego „Solidarność” ogłasza 28 lutego dniem protestu wobec zamierzeń władz przygotowujących w tym dniu wielką podwyżkę cen. Przyjmuje też odezwę „Do członków »Solidarności«” w sprawie obrony księży Kościoła katolickiego, zagrożonych atakami SB, i omawia sprawę wyborów do Sejmu oraz warunków udziału społeczeństwa w głosowaniu. Ponadto informuje, że 16 grudnia 1984 roku Regionalny Komitet Strajkowy Małopolska nawiązał współpracę z centralą związków zawodowych CISL we Florencji.

Studenci i pracownicy Politechniki! – głosiło oświadczenie Uczelnianej Komisji Koordynacyjnej. – *Tylko stały sprzeciw społeczny i zorganizowany opór może zahamować politykę wyzysku ekonomicznego i przeciwdziałać obciążaniu społeczeństwa skutkami nieudolnej polityki gospodarczej – tymi słowami kończy się oświadczenie z 21 stycznia br. podpisane przez Lecha Wałęsę i Tymczasową Komisję Koordynacyjną. W oświadczeniu tym jest ogłoszony 15-minutowy strajk ostrzegawczy 20 lutego o godz. 12. Ostatnie 3 lata generalskich rządów – to lata znaczone ofiarami stanu wojennego, morderstwami politycznymi, represyjnym ustawodawstwem, którego szczególnym przykładem jest ustawa z lipca 1983 o urzędzie ministra spraw wewnętrznych. Ustawa ta przekształciła ostаточно nasz kraj w prawdziwie milicyjny. Wszystko to stało się za naszym milczącym przyzwoleniem.*

1985

Obecnie przed nami kolejna podwyżka cen, perspektywa wydłużania czasu pracy, a środowisko akademickie jest dodatkowo zagrożone drastycznymi zmianami ustawy o szkolnictwie wyższym.

Czas przerwać nasze milczenie, nieodmiennie traktowane przez władzę jako zezwolenie na jej wszelkie poczynania. Tę władzę kreowała prymitywna niszcząca siła rewolucji i jedynie przed gniewną siłą ta władza czuje respekt. Innych argumentów nie uznaje. Pokażmy więc w tym strajku ostrzegawczym, że:

NIE wyrażamy zgody na podwyżki cen tak długo, jak długo nie będą towarzyszyły temu sposoby aktywizacji gospodarki.

NIE wyrażamy zgody na wydłużenie czasu pracy.

NIE wyrażamy zgody na odbieranie nam samorządności i autonomii.

Szczegółowe instrukcje zostaną przekazane jednostkom organizacyjnym w odpowiednim czasie.

22 stycznia przełom w procesie o zabójstwo księdza Jerzego Popiełuszki. Adam Pietruszka oskarża o współudział w zbrodni Zenona Płatka. Generał zaprzecza.

LUTY

5 lutego do Warszawy powraca szef paryskiego Biura „Solidarności” Seweryn Blumsztajn. Na lotnisku Okęcie z unieważnionym paszportem zostaje odeślany z powrotem do Francji.

7 lutego sąd w Toruniu ogłosił wyroki na morderców księdza Jerzego Popiełuszki. Główny oskarżony, Grzegorz Piotrowski, poszedł siedzieć na 25 lat. Sprawców ukarano, mocodawcy i zleceniodawcy tej zbrodni pozostają nieosądzeni do dziś.

11 lutego Lech Wałęsa wydaje oświadczenie, w którym wzywa do: *masowego protestu przeciwko kampanii antykościelnej, do zbierania podpisów pod petycjami do władz, Sejmu i Prymasa w sprawie podwyżek cen, przestrzegania swobód obywatelskich i społecznej kontroli nad aparatem bezpieczeństwa.*

13 lutego w Gdańsku aresztowano Władysława Frasyniuka, Bogdana Lisa i Adama Michnika, pod zarzutem udziału w konspiracyjnym posiedzeniu Tymczasowej Komisji Koordynacyjnej, w której uczestniczą też: Lech Wałęsa, Janusz Pałubicki, Stanisław Handzlik, Janusz Merkel i Mariusz Wilk.

19 lutego Międzynarodowa Konfederacja Związków Zawodowych i Światowa Konfederacja Pracy wydają wspólne oświadczenie, w którym krytykują perfidną politykę władz PRL, zmierzającą do zduszenia „Solidarności”, i więzienie ludzi upominających się o prawa pracownicze.

23 lutego zamordowano 31-letniego Zbigniewa Tokarczuka, pracownika elektrociepłowni, jednego z przywódców NSZZ „Solidarność” w Stalowej Woli.

25 lutego rząd – zaniepokojony skalą przygotowywanych protestów – odroczył zapowiadaną podwyżkę cen.

Z upoważnienia Tymczasowej Komisji Koordynacyjnej Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego „Solidarność” Lech Wałęsa i Zbigniew Bujak wydają oświadczenie w związku z wycofaniem się władz z dotychczas przedstawionych wariantów podwyżek cen.

25-26 lutego kolejna próba włamania do biura „Solidarności” w Brukseli.

28 lutego Uczelniana Komisja Koordynacyjna NSZZ „Solidarność” przy Politechnice Wrocławskiej ogłasza strajk ostrzegawczy w związku z zamierzeniami władz przygotowujących wielką podwyżkę cen.

Spotkanie sekretarza Episkopatu, arcybiskupa Bronisława Dąbrowskiego, z ministrem spraw wewnętrznych generałem Czesławem Kiszczakiem w sprawie procesu toruńskiego. Generał uchyla się od odślonienia prawdy. Sugeruje, że atak adwokatów rodziny księdza Jerzego Popiełuszki burzy dobre stosunki między rządem a Kościołem.

MARZEC

Sprawozdanie finansowe Uczelnianej Komisji Koordynacyjnej za rok 1984 wykazało, że zwiększyła się liczba jednostek organizacyjnych z uczelni, które utrzymywały kontakt z Uczelnianą Komisją Koordynacyjną – do 30. Nie zmieniła się liczba osób płacących składki – ciągle powyżej 1000. Natomiast o 20 proc. wzrosła suma wpłat z tytułu składek. Rozliczenie podano w liczbach względnych.

Ankiety na temat zmian w ustawie o szkolnictwie wyższym wypełniali członkowie wszystkich organów koleżeńskich, około 10 proc. nauczycieli akademickich i kilkadziesiąt osób niebędących nauczycielami. Częstkowe wyniki pokazywały opór środowiska wobec proponowanych zmian, a poje-

STRAJK OSTRZEGAWCZY

28.02.85 – godz. 12⁰⁰

Miejsce spotkania:

korytarz przy wejściu
do budynku macierzystego

UKK NSZZ „SOLIDARNOŚĆ”

dyncze głosy za zmianami ustawy dziwnie pokrywają się z obecnością I sekretarzy POP.

Po podliczeniu wyników ankiety okazało się, że wypełniło ją 550 członków organów kolegialnych (w tym 230 profesorów), blisko 700 uczestników zebrań instytutowych, a swoje stanowisko w tej sprawie wyraziło 6 Rad Naukowych, partia, organizacje młodzieżowe i stowarzyszenia. 80 proc. respondentów wypowiedziało się za utrzymaniem przepisów obowiązującej ustawy, traktującej m.in. o zakresie samorządności uczelni i stopniu wpływu władz państwowych na uczelnie, sposobie tworzenia statutów, powoływaniu organów jednoosobowych, trybie rozwiązania stosunku pracy z nauczycielami akademickimi, sposobie tworzenia samorządu studenckiego, trybie postępowania przy zawieszaniu w prawach lub relegowaniu studenta.

Natomiast w takich kwestiach, jak zwiększenie udziału profesorów i docentów w organach kolegialnych i reaktywowanie studium doktoranckiego, panowała już niemal jednomyślność (90 proc.). 60 proc. poparcia dla starej ustawy zyskały: zakres i sposób realizowania wpływu władz na działalność uczelni oraz zasady angażowania nauczycieli akademickich.

Aby udowodnić podobieństwo proponowanych zmian w ustawie do ustawodawstwa III Rzeszy, redakcja „Biuletynu Informacyjnego” przytoczyła fragmenty ministerialnego rozporządzenia z 1935 roku:

Organizacja szkoły wyższej:

– *na czele szkoły wyższej stoi rektor. Podlega on bezpośrednio ministrowi i tylko przed nim jest odpowiedzialny;*

(...)

– *przewodniczący studentów jest mianowany – po zasięgnięciu opinii rektora – przez przywódcę Studentów Rzeszy. Podlega on rektorowi;*

– *prorektor i dziekani są mianowani na wniosek rektora przez ministra;*

– *senat jest organem doradczym rektora (...).*

I tak dalej – do końcowego komentarza: *Po 50 latach takie rozwiązania są pociągające dla innego rządu, w innym kraju – tym razem w kraju realnego socjalizmu.*

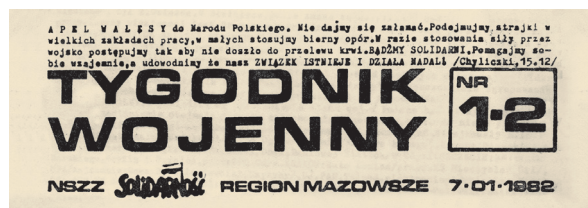
Gazeta zamieściła również apel Niezależnego Zrzeszenia Studentów o godne uczczenie 17. rocznicy Marca '68.

4 marca umiera Ryszard Ślusarski, pobity w lutym w Chojnowie przez funkcjonariuszy MO: Banasia, Mazura, Łatwornickiego.

11 marca Biuro Polityczne KC KPZR wybrało Michaiła Gorbaczowa na szefa radzieckiej partii po śmierci Konstantina Czernienki.

12 marca w gdańskim areszcie głodówkę rozpoczyna Bogdan Lis, protestując przeciwko przetrzymywaniu go bez oskarżenia.

24 marca, po ponadtrzyletniej działalności, rozwiązuje się redakcja „Tygodnika Wojennego”.

28 marca Senat wrócił do kwestii samorządu studenckiego – podważano prawomocność przeprowadzonego w poprzedniej kadencji referendum. Rektor chciałby je powtórzyć, senatorowie studenci uważali, że było ono prawomocne. Profesor Romuald Nowicki wykazał, że porozumienie między rektorem a ZNP, dające związkowi połowę miejsc w komisji socjalnej, jest sprzeczne ze statutem, ustawą o szkolnictwie wyższym, a nawet z nieakceptowaną ustawą o związkach zawodowych.

Niestety, Senat nadal nie zajął stanowiska wobec wniosku o nadanie sali w Centrum Obliczeniowym imienia Tadeusza Huskowskiego.

KWIECIEŃ

4 kwietnia Tymczasowa Komisja Koordynacyjna Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego „Solidarność” w składzie: Bogdan Borusewicz (Region Gdańsk), Zbigniew Bujak (Region Mazowsze), Tadeusz Jedynak (Region Śląsko-Dąbrowski), Marek Muszyński (Region Dolny Śląsk) oraz przedstawiciele Regionów Małopolskiego i Pomorza Zachodniego, wydaje komunikat w sprawie ordynacji wyborczej do Sejmu PRL zgłoszonej przez PRON. Tymczasowa Komisja Koordynacyjna domaga się przyjęcia takiej ordynacji wyborczej, która gwarantowałaby między innymi: prawo każdej grupy obywateli do wprowadzenia kandydatów na listy wyborcze, równe prawa wszystkich kandydatów (w tym zaniechanie tworzenia tak zwanych miejsc mandatowych), niezależną społeczną kontrolę przebiegu głosowania na wszystkich szczeblach. Ponadto zostaje wydana „Odezwa pierwszomajowa” wzywająca do prowadzenia niezależnych manifestacji 1 maja 1985 roku pod hasłami: podwyżek płac dla wyrównania wzrostu cen, przestrzegania prawa do ośmiogodzinnego dnia pracy, uwolnienia wszystkich więźniów politycznych. Komisja wydaje również oświadczenie domagające się wprowadzenia dodatku drożyznianego, który chroniłby automatycznie wszystkich pracowników przed skutkami podwyżek cen.

13 kwietnia zatrzymano na 41 godzin Tomasza Wójcika, gdy ten przebywał u swego wałbrzyskiego kolegi. Następnie zwolniono go bez żadnych wyjaśnień. Tomasz Wójcik złożył do prokuratora skargę, w której domagał się wyjaśnienia powodów naruszania prawa oraz spowodowania, żeby podobne zdarzenia nie miały miejsca w przyszłości.

14 kwietnia powstała pacyfistyczna organizacja „Wolność i Pokój”, sprzeciwiająca się służbie w Ludowym Wojsku Polskim.

23 kwietnia do Jego Ekscelencji Arcybiskupa Wrocławskiego wpłynęło pismo podpisane przez dyrektora Wydziału do spraw Wyznań Urzędu Wojewódzkiego we Wrocławiu, Prajznera, domagające się usunięcia z terenu Wrocławia księdza Adama Wiktora, proboszcza kościoła pod wezwaniem św. Klemensa Dworzaka przy alei Pracy.

25 kwietnia rektor poinformował senatorów o rozstrzygnięciach w sprawie samorządu studentckiego – i regulamin, i wyłoniony na jego podstawie samorząd są tymczasowe. Senat jednomyślnie zaaprobował wniosek, by przesłać arcybiskupowi Henrykowi Gulbinowiczowi gratulacje z okazji nadania mu godności kardynała. Profesor Andrzej Wiszniewski, przewodniczący senackiej komisji do spraw pracowniczych, spytał przedstawiciela PZPR, na jakiej podstawie w biuletynie informacyjnym KU w dziale „oświata” do ważnych problemów, obok braku szkół i podręczników, zaliczono także „negatywne działanie komisji senackiej ds. pracowniczych”. Delegat partii przyznał, że nie zna treści biuletynu, a rektor zobowiązał się wyjaśnić tę sprawę do końca. Wreszcie zapadła decyzja co do uhonorowania Tadeusza Huskowskiego – okazało się, że salom można nadawać imiona profesorów, a Tadeusz Huskowski był docentem. Rektor zasugerował inny sposób uczczenia pamięci zmarłego.

Arcybiskup Bronisław Dąbrowski i ksiądz Alojzy Orszulik spotykają się z generałem Czesławem Kiszczakiem w sprawie zdjęcia założonych przez SB podsłuchów w placówkach kościelnych. Generał Wojciech Jaruzelski proponuje powołanie wspólnej komisji, w której obecności demontowano by sprzęt. Czesław Kiszczak ujawnia kulisy rozmowy z Grzegorzem Piotrowskim i Adamem Pietruszką w Sądzie Najwyższym. Przekonuje hierarchów kościelnych, że w rozmowie z oskarżonymi nakłaniał ich do wskazania inspiratorów zbrodni, ale odmówili. Potwierdza prawomocność wyroku

i zapewnia, że Rada Państwa nie skorzysta z prawa łaski w najbliższym czasie.

29 kwietnia SB przeprowadziła rewizję w domu Tomasza Wójcika i zabrała pamiątki z internowania (przetrwali już jedną rewizję), przeszukała także tornister jego 11-letniej córki oraz biurka i szafki pozostałych dzieci. Tomasz Wójcik zwrócił się w tej sprawie do Komitetu Ochrony Praw Dziecka. Kwiecniowy numer „Biuletynu Informacyjnego”

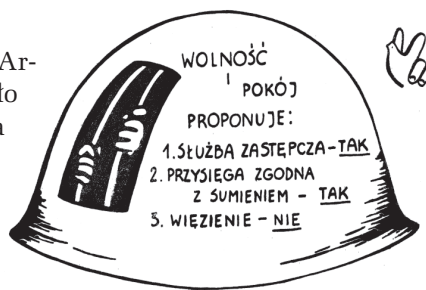
(nr 46) zajął się rektorsko-związkowymi komisjami socjalnymi, które tylko w połowie byłyby wyłonione w wyborach, a drugą część obsadziłby Związek Nauczycielstwa Polskiego. *Środowisko, jak zwykle, podzieliło się w swych poglądach: jedni chcą ratować, co się da, z tego kadłubowego tworu, drudzy bojkotując*

wybory w proteście przeciw zadekretowanemu udziałowi w komisjach delegatów Związku Nauczycielstwa Polskiego.

Optymiści wierzą, że komisje powinny mieć nad sobą choć częściowy nadzór społeczny. W życiu, jak to w życiu – na przykład na wydziałach: Chemii, Elektroniki i Mechanicznym uchwalano jedynie protesty, a na Wydziale Elektrycznym przy dużej frekwencji wybrano „dobrych przedstawicieli” – informował „Biuletyn Informacyjny” i dodawał: Przebieg i skutki tych wyborów władze mogą potraktować chyba jako referendum na temat popularności proponowanego rozwiązania. Moim zdaniem, dobrze się stało, że Uczelniana Komisja Koordynacyjna w tej sprawie nie zajęła stanowiska. Działacze „Solidarności” byli atakowani pytaniami o stanowisko, co świadczy o ich autorytecie, ale wytycznych nie było. Środowisko decyzję podjęło samo. Można więc przebieg tej akcji traktować jako wyraz opinii środowiska.

Zdaniem autora władze uczelni miały dwa wyjścia: forsować obecne albo decydować się na rozwiązanie prawdziwie samorządowe, do którego uczelnia ma ustawowe (wciąż jeszcze) i statutowe prawo.

A skoro już mowa o Związku Nauczycielstwa Polskiego, warto wiedzieć, jak związek ten prezentował się w liczbach i słowach. Liczby: 610 pracowników i 282 emerytów. W 18 jednostkach (nie mylić z instytutami) istnieją organizacje oddziałowe, w 9 – grupy związkowe, w 10 – liczba członków wynosi od 1 do 3. I słowa: *Utrzymuje się w znacznej części pracowników Politechniki niechęć, a nawet wrogość do Związku Nauczycielstwa Polskiego* – cytat z wypowiedzi na konferencji związku, na której – i to też coś znaczy – nieobecne było 45 proc. delegatów.

MAJ

Numer majowy „Biuletynu Informacyjnego” przynosi krytykę kolejnego ministerialnego pomysłu: projektu ustawy o przymusowym podejmowaniu pracy i o zwrocie kosztów wykształcenia (gdyby absolwent średniej szkoły zawodowej lub szkoły wyższej nie miał ochoty przepracować 10 lat w gospodarce państwowej). Tamże fragment listu czytelnika, który stwierdził, że nie można jednakowo oceniać rektorów Tadeusza Porębskiego i Wacława Kasprzaka, gdyż ten drugi miał swoje zasługi w stanie wojennym, na przykład uchronił wielu pracowników i studentów przed represjami, a i komitetowi partii nie pozwalał na zbytnią pewność siebie.

Redakcja oświadczyła, że lista zasług profesora Wacława Kasprzaka jest krótka, a negatywów – długa, ale *nie jest niemożliwe, żeby i sam zainteresowany zabrał głos na naszych łamach lub np. w „Sigmie”*.

1-3 maja uroczystości odbywają się w wielu miastach Polski, między innymi Warszawie, Krakowie, Radomiu i Wrocławiu.

7 maja Tymczasowa Komisja Koordynacyjna Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego „Solidarność” w składzie: Bogdan Borusewicz, Zbigniew Bujak, Tadeusz Jędynak, Marek Muszyński oraz przedstawiciele Regionu Wielkopolska, wydają odezwę w sprawie zamrożenia cen na podstawowe artykuły do czasu wprowadzenia powszechnego dodatku drożyznianego oraz wytyczenia skutecznej strategii wyprowadzenia polskiej gospodarki z trwającego kryzysu. Ponadto wzywają do przeprowadzenia jednogodzinnego ogólnopolskiego strajku w pierwszy dzień roboczy obowiązywania nowych cen mięsa.

9 maja 97 uczniów i 169 studentów szkół wrocławskich wystosowuje list protestacyjny przeciw biciu ucznia szkoły zawodowej Bogdana Dariusza, skazanego na półtora roku więzienia za rzucenie słoika w kierunku milicyjnego samochodu.

ODEZWA RKS

W DNIU 1 MAJA RKS NSZZ „SOLIDARNOŚĆ” REGIONU DOLNY ŚLĄSK WZYWA DO:

1. NIEUCZESTNICTWA W 1-MAJOWYCH POCHODACH I MANIFESTACJACH ORGANIZOWANYCH PRZEZ WŁADZE ORAZ DO ZBOJKOTOWANIA OFICJALNYCH TZW. IMPREZ TOWARZYSZYCYCH /FESTYNI, ZABAWY ITP./, UWAZAMY, ŻE NIE PORĄ NA ZADEKRETOWANĄ RADOŚĆ.
2. ORGANIZOWANIA – TAM GDZIE TO MOŻLIWE – WŁASNYCH, NIEZALEŻNYCH MANIFESTACJI 1-MAJOWYCH POD HASŁAMI ŻĄDĄCYMI PRZESTRZEGANIA PRAW PRACOWNICZYCH I OBYWATELSKICH ORAZ UWOLNIENIA WSZYSTKICH WIĘZNIÓW POLITYCZNYCH.

WE WROCŁAWIU ZBIERAMY SIĘ O GODZ. 10⁰⁰ NA PL. KOŚCIUSZKI, PROPONOWANA TRASA NIEZALEŻNEGO POCHODU: z pl. KOŚCIUSZKI ULICĄ KOŚCIUSZKI, NASTĘPNIE UL. KULŁATA DO DW. GŁÓWNEGO.

RKS NSZZ „SOLIDARNOŚĆ” REGIONU DOLNY ŚLĄSK

Wrocław, 6.04.1985 r.

Strajk!

Grozi nam nowa podwyżka cen. Tym razem dotyczyć ma ona cen mięsa i jego przetworów. W obawie przed sprzeciwem społeczeństwa wszelkie szczegóły tej kolejnej operacji cenowej trzymane są dotychczas w tajemnicy.

W obliczu postępującego zagrożenia poziomowi życia ludności NSZZ „Solidarność” musi podjąć zdecydowane kroki.

OGŁASZAMY PIERWSZY DZIEŃ ROBOCZY OBOWIĄZYWANIA NOWYCH CEN MIĘSA

DNIEM **OGÓLNOPOLSKIEGO STRAJKU**

ROZPOCZĘCIE AKCJI STRAJKOWEJ – GODZ. 10⁰⁰

CZAS TRWANIA STRAJKU – JEDNA GODZINA

Żądamy zamrożenia cen na podstawowe artykuły do czasu wprowadzenia powszechnego dodatku drożyznianego oraz wytyczenia skutecznej, zaakceptowanej przez społeczeństwo strategii wyprowadzenia polskiej gospodarki z trwającego kryzysu. Dość propagandowego samozadowolenia! Obecne posunięcia gospodarce prowadzą donikąd! Żądamy radykalnej przebudowy gospodarki!

Tymczasowa Komisja Koordynacyjna NSZZ „Solidarność”: Bogdan Borusewicz /Gdańsk/, Zbigniew Bujak /Mazowsze/ Tadeusz Jędynak /reg. Śl. Dąbrowski/, Marek Muszyński /Dolny Śląsk/ oraz przedstawiciel reg. Małopolska

7 V 1985

10 maja, w czasie obrad Sejmu, generał Czesław Kiszczak oskarża Czesława Bieleckiego o współpracę z CIA i zdradę PRL.

22 maja we Wrocławiu ponad 2 tysiące osób protestowało przeciw proponowanej ustawie o szkolnictwie wyższym.

23 maja przed Sądem Rejonowym w Gdańsku stają Władysław Frasyniuk, Bogdan Lis i Adam Michnik.

28 maja Senat Politechniki Wrocławskiej w liście do Sejmu pisał:

Senat Politechniki Wrocławskiej zwraca się do Wysockiej Izby o uwzględnienie w tej sprawie stanowiska wyższych uczelni, w tym i naszej. Na posiedzeniu 28 lutego br. Senat akceptował „Stanowisko pracowników i studentów Politechniki Wrocławskiej” stwierdzające, że wprowadzenie zmian do obowiązującej ustawy (...) jest w chwili obecnej nieuzasadnione. Skądinąd wiadomo, że podobne poglądy wyraziły ciała kolegialne większości wyższych uczelni. W świetle tych faktów niezrozumiała jest inicjatywa nowelizacji ustawy. Środowisko nasze jest dodatkowo zaniepokojone tym, że treść projektowanych zmian jest mu znana tylko fragmentarycznie, a wydaje się, że niektóre z tych zmian grożą degradacją środowiska akademickiego (...).

CZERWIEC

4 czerwca na Politechnice odbył się – za zgodą rektora – wiec z udziałem prorektora do spraw dydaktyki, profesora Jana Kocha, na który przyszło około 1000 studentów. Zgromadzenie uchwaliło rezolucję adresowaną do posłów, a także list skierowany do samorządów pracowniczych. List kończył się słowami:

Zwracamy się do Państwa w sytuacji nadzwyczaj trudnej. Nasz udział w społecznej konsultacji rządowego projektu nie przyniósł zadowalających efektów. Władze zlekceważyły, jak się wydaje, nasz głos i nie zmieniły swych planów (...). Tak więc jedynie Wasze poparcie może nam pomóc przekonać władze, iż nowelizacja ustawy o szkolnictwie wyższym byłaby błędem, za który musiałoby zapłacić całe społeczeństwo. Natomiast do posłów apelowaliśmy innymi tymi słowami: Uważamy, że tego rodzaju zmianę wyrażonej sprzeczności z opiniami wyrażonymi przez środowisko w przeprowadzonej konsultacji i zignorowanie tych głosów stanowiłoby naruszenie konstytucyjnych zasad sprawowania władzy w PRL. Jednocześnie nie zgadzamy się z ogłoszoną przez Komitet Społeczno-Polityczny Rady Ministrów oceną środowisk akademickich. Uważamy, że jest ona nieobiektywna, sprzeczna z rzeczywistością i krzywdząca dla środowiska.

14 czerwca sąd w Gdańsku skazał Władysława Frasyniuka na 3,5 roku więzienia.

20 czerwca Uczelniana Komisja Koordynacyjna ogłosiła oświadczenie następującej treści: Absurdalna polityka gospodarcza rządu PRL, której skutki zrzucają się na barki społeczeństwa polskiego, połączona z brakiem rokującego nadzieję programu wyjścia z kryzysu, owocuje kolejnymi podwyżkami cen. Po podwyżkach cen podstawowych artykułów żywnościowych zbliża się podwyżka cen artykułów mięsnych. Podwyżka ta, nie kompensowana finansowo, uderzy dotkliwie w budżety naszych rodzin. Nie możemy nie protestować. Przypomina, że członków Związku obowiązują uchwały Tymczasowej Komisji Koordynacyjnej i Regionalnego Komitetu Strajkowego Dolny Śląsk, dotyczące jednogodzinnego strajku w godz. 10-11 w pierwszy roboczy dzień po wprowadzeniu podwyżek.

Wzywamy wszystkich pracowników Uczelni do przerwania pracy i zebrania się w rejonie wejścia do macierzystego budynku. Pracownicy przebywający na urloпах przyłączają się do protestu w miejscu wypoczynku.

Nie godzimy się na podwyżki cen bez kompensaty finansowej i bez programu reformy gospodarczej.

DO LUDZI PRACY DOLNEGO ŚLĄSKA

Po skandalicznym "procesie" i wyrokach jakie zapadły w Gdańsku na W. Frasyniuka, B. Lisa i A. Michnika we wrocławskich zakładach pracy zbierane są podpisy z żądaniem ich uwolnienia. Ten spontaniczny odruch protestu jest ważnym elementem w obronnej akcji Związku.

Pamiętajmy jednak, że posiadamy broń, której ta arogancka lecz tchórzliwa władza boi się najbardziej. Tą bronią jest **STRAJK**.

Tylko powszechnym strajkiem możemy wymusić na niej nasze żądania. Dlatego wołamy:

Dość już poniżeń i nędzy, dość skrytobójczych mordów i prowokacyjnych procesów! Upomnijmy się wreszcie skutecznie o naszych kolegów i przywódców związkowych! Upomnijmy się o nasze prawo do godziwego życia!

ZROZUMIY, ŻE JEŚLI DZIS NIE STARCZY NAM NA TO ODWAGI TO JUTRO MOŻE JUŻ BYĆ ZA POZNO.

Dlatego wzywamy wszystkich ludzi pracy Dolnego Śląska do udziału w **OGÓLNOPOLSKIM STRAJKU POWSZECHNYM**.

Nasze podstawowe żądania:

1. Odwołać podwyżkę cen lub zapewnić godziwą rekompensatę dla wszystkich.
2. Uwolnić wszystkich więźniów politycznych.
3. Uznać za nieważną decyzję o delegalizacji NSZZ "Solidarność".

Sygnalem do rozpoczęcia strajku będzie podwyżka cen mięsa lub któregośkolwiek z jego asortymentów.

Wrocław 18.06.1985 r. za RKS NSZZ "Solidarność" regionu Dolny Śląsk
Marek Muszyński

30 czerwca Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych przejęło majątek byłych central związkowych wartości 3,4 miliarda złotych, w tym majątek Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego „Solidarność” oszacowany na 153 miliony złotych oraz środki pieniężne w wysokości 613 milionów złotych, 64 tysiące dolarów i 112 rubli.

„Abyśmy po wakacjach wrócili do tej samej uczelni...” – taki tytuł otwiera numer specjalny „Biuletynu Informacyjnego”, mając na myśli, oczywiście, projekt zmian w ustawie o szkolnictwie wyższym. Dziś może trudno w to uwierzyć, ale wszystkie środowiska akademickie broniły zażarcie ustawy uchwalonej w najbardziej ponurym okresie pierwszych miesięcy stanu wojennego.

Wzywamy wszystkich, którzy są świadkami zniewalania i niszczenia kultury i nauki polskiej, do obrony tych wartości, do obrony autonomii i samorządności uczelni zagwarantowanych ustawą z 4 maja 1982 r. – głosił apel NSZZ „Solidarność” Szkół Wyższych i Instytutów Naukowych. Redakcja zamieściła kalendarium wydarzeń i zbiór opinii na temat ustawy, biorąc za punkty odniesienia lata: 1982, 1984 i 1985.

A zakończyła tak:

Jedynie zdecydowana, solidarna postawa każdego z nas daje nadzieję na zachowanie wolności nauki oraz samorządności szkół wyższych – Redakcja. Plenum KU PZPR uchwaliło natomiast swój apel wyrażający głębokie zaniepokojenie z powodu wzburzenia całego środowiska akademickiego, wywołanego projektowanymi zmianami w ustawie. Plenum poczytuje sobie za zaszczyt, że już w lutym poparło kierunki zmian w ustawie oraz zaniepokoiło się spóźnieniem procesu nowelizacji.

LIPIEC

1 lipca rząd ogłasza podwyżkę cen mięsa. W odpowiedzi na apel Tymczasowej Komisji Koordynacyjnej tylko niektóre zakłady we Wrocławiu, Warszawie i Gdańsku przeprowadzają krótkie strajki protestacyjne. Wrocław – Dolmel (65-70 proc. pracowników), Elwro (narzędziownia), Polar (stary zakład), Agromet-Pilmet (70 proc.), Hydral, Superfosfat, Polifarb. Warszawa – Huta Warszawa, Ursus (niektóre wydziały), Rawar. Gdańsk – Stocznia im. Lenina. W wyniku akcji wielu załogom udaje się uzyskać podwyżki płac.

16 lipca Tymczasowa Komisja Koordynacyjna Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego „Solidarność” w składzie: Bogdan Borusewicz, Zbigniew Bujak, Marek Muszyński oraz przedstawiciele Regionów: Małopolskiego, Ziemi Łódzkiej i Śląsko-Dąbrowskiego, wydaje odezwę wzywającą do bojkotu wyborów sejmowych 13 października 1985 roku.

Konrad Bieliński zostaje powołany na pełnomocnika Tymczasowej Komisji Koordynacyjnej Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego „Solidarność” do spraw kontroli frekwencji wyborczej.

24 lipca Sejm nowelizuje ustawę o związkach zawodowych z października 1982 roku. Utrzymana zostaje jednak zasada, że w zakładzie pracy działa tylko jedna organizacja związkowa. Czas trwania tego ograniczenia ma określić w przyszłości Rada Państwa.

25 lipca, po uchwaleniu przez Sejm ustawy o szkolnictwie wyższym, Niezależny Samorządny Związek Zawodowy „Solidarność” Szkół Wyższych i Instytutów Naukowych wezwał pracowników i studentów między innymi do bojkotu inauguracji nowego roku, różnych form protestu na zajęciach dydaktycznych, odmowy przyjmowania stanowisk po osobach usuniętych z powodów politycznych oraz bojkotu wyborów do Sejmu. *Obrona wolności nauki i samorządności uczelni, wierność tradycjom akademickim jest obowiązkiem każdego uczciwego członka naszej społeczności.* Senat Politechniki Wrocławskiej apelował do społeczności akademickiej uczelni: *Doświadczenie pracy Senatu wykazało, że tam, gdzie w grę wchodzi dobro Uczelni, nie ma różnicy zdań między środowiskami. Wie-*

rymy, że zawiązane w pracy Senatu wzajemne zrozumienie i solidarność stanowiąc będą trwałą zdobycz tego okresu. (...) Senat apeluje do wszystkich pracowników i studentów, aby w tym trudnym czekającym nas okresie pamiętali o obowiązkach, jakie mają wobec Narodu, wobec nauki, wobec uczelni oraz swych kolegów – wszystkich członków naszej małej społeczności. Niech w życiu codziennym polskich szkół wyższych wierność tradycjom akademickim będzie zasadą nadrzędną, zasadą nie poddającą się żadnej nowelizacji.

SIERPIEŃ

24 sierpnia został zatrzymany pracownik Politechniki Wrocławskiej Krzysztof Sosna.

25 sierpnia odbyła się uroczysta msza święta w kościele pod wezwaniem św. Klemensa Dworzaka przy alei Pracy połączona z odsłonięciem pamiątkowej tablicy z okazji 5. rocznicy powstania NSZZ „Solidarność”.

30 sierpnia, w rocznicę Porozumień Sierpniowych, odbywają się manifestacje „Solidarności” w Szczecinie, Gdańsku i Wrocławiu.

31 sierpnia opublikowano raport „Polska 5 lat po Sierpniu”, opracowany przez szerokie grono ekspertów „Solidarności”.

(nazwa jednostki) *Wrocław*, dnia *24.08.1985* r.

Nr RSD *1555/85* Egz. Nr _____

Nr KZ _____

KWIT DEPOZYTOWY Nr _____

Stwierdza się, że niżej wyszczególnione przedmioty zgłoszone – odebrane w czasie rewizji osłowej u *SOSNA Krzysztof* z dnia *24.08.1985* r. L. Pladen 314 (nazwisko i imię oraz dane osoby zatrzymanego)

przyjęto do depozytu *1) Książka set 6*
2) 1000 zł. pien. kasa
3) 1000 zł. pien. kasa
4) 1000 zł. pien. kasa
5) 1000 zł. pien. kasa
6) 1000 zł. pien. kasa
7) 1000 zł. pien. kasa
8) 1000 zł. pien. kasa
9) 1000 zł. pien. kasa
10) 1000 zł. pien. kasa

Razem pozycji *10* od Nr 1 do Nr *10* słownie _____

(podpis odbierającego dep.) _____

(podpis zatrzymanego lub aresztowanego wpr. świadka) _____

Powód niepodpisania kwitu przez zatrzymanego – aresztowanego *) _____

Z przedmowy Lecha Wałęsy: *Tom (...) jest przestrożą przed tym, co Polsce zagraża, i jest zachętą do dyskusji o różnych dziedzinach naszego życia. Jest on dowodem, że nie ma – jak chciałyby władze – monopolu na troskę o Polskę.*

WRZESIEŃ

11 września w Sądzie Rejonowym we Wrocławiu odbywa się rozprawa apelacyjna Józefa Piniora, skazanego przez kolegium do spraw wykroczeń na trzy miesiące aresztu za próbę złożenia 31 sierpnia wiązanki kwiatów przed upamiętniającą sierpniowy strajk tablicą w zajeźdni przy ulicy Grabiszyńskiej. Sąd odracza rozprawę, utrzymując jednak w mocy nakaz tymczasowego aresztowania.

12 września na posiedzenie Senatu zaproszono byłych jego członków, którzy po 12 sierpnia stracili mandaty wskutek działania nowej (a nie znowelizowanej) ustawy o szkolnictwie wyższym – przedstawiciele niesamodzielnych nauczycieli akademickich, pozostałych grup pracowników oraz studentów.

15 września w corocznej pielgrzymce robotniczej na Jasną Górę bierze udział około 70 tysięcy osób, z Lechem Wałęsą i ponad trzystu działaczami regionalnymi „Solidarności”. Uroczystość przekształca się w wielką manifestację solidarnościową. Tłum skanduje: „Nie ma wolności bez »Solidarności«”.

24 września podczas posiedzenia Tymczasowej Komisji Koordynacyjnej Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego „Solidarność” zebrani zapoznają się z przygotowaniami w regionach do bojkotu wyborów oraz przyjmują postulaty gospodarcze Tymczasowej Komisji Koordynacyjnej Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego „Solidarność”. Dokument podpisują: Bogdan

Borusewicz, Zbigniew Bujak, Marek Muszyński oraz przedstawiciele Regionów: Małopolskiego i Śląsko-Dąbrowskiego.

25 września pracownicy wrocławskich uczelni Jerzy Przystawa (Uniwersytet) i Tadeusz Orłowski (Politechnika) zwrócili się do prokuratury o wszczęcie postępowania przeciwko ministrowi Benonowi Miśkiewiczowi, który – jako ich przełożony – naruszył ich swobodę wykonywania uprawnień wyborczych, a więc popełnił czyn spełniający dyspozycje art. 189 § 1, rozdz. 26 Kodeksu karnego.

PAŹDZIERNIK

W październiku „Biuletyn Informacyjny” pisał, że usunięci z Senatu *nasz przedstawiciel (...) nie utracili naszego zaufania, nie zostali przez nas odwołani, pozostają więc nadal naszymi przedstawicielami uprawnionymi wołać wyborców do przedstawiania władzom uczelni problemów reprezentowanego środowiska. (...) Dla nas są to nadal nasi senatorzy.*

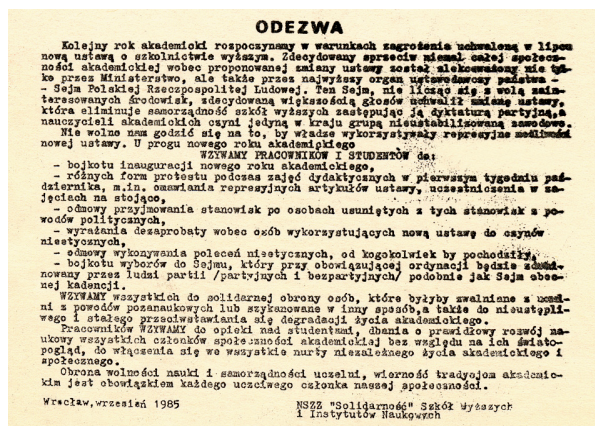
Na mocy nowej ustawy minister mógł do 30 listopada 1985 roku odwołać rektora, prorektorów, dziekanów, prodziekanów, kierowników jednostek organizacyjnych i ich zastępców. W związku z tym redakcja przypominała w listopadzie, że obowiązkiem wszystkich jest bronić samorządności uczelni i sprzeciwiać się korzystaniu przez kogokolwiek z represyjnych uprawnień zawartych w nowej ustawie.

Osoby pełniące funkcje w uczelni mają obowiązek stosować się do nowych ustaw, jednakże tylko w granicach zgodności z sumieniem. W szczególności uważamy, że poza tą granicą leży polecenie rozwiązania stosunku pracy z pracownikiem oparte na jego ocenie politycznej. Tej granicy (...) przekraczać nie wolno.

13 października w kościele pod wezwaniem św. Klemensa Dworzaka przy alei Pracy o godzinie 13 odbyła się msza święta. w intencji uczniów, studentów, ich nauczycieli i wychowawców.

Odbywają się wybory do Sejmu. W całym kraju tysiące członków „Solidarności” bierze udział w akcji badania frekwencji wyborczej.

14 października, w wigilię Dnia Nauczyciela, 13 października, odbyła się w kościele oo. Jezuitów przy alei Pracy msza święta w intencji uczniów, studentów, ich nauczycieli i wychowawców. Jak zawsze tłum wypełnił świątynię. Kazanie wygłosił kapelan Armii Krajowej okręgu piotrkow-

sko-opoczyńskiego ksiądz Jan Umiński. W czasie mszy poświęcono kamienną tablicę ku czci Matki Bożej Pocieszenia ufundowaną przez uczelnie Wrocławia: Akademię Ekonomiczną, Akademię Medyczną, Akademię Muzyczną, Akademię Rolniczą, Państwową Wyższą Szkołę Sztuk Plastycznych, Politechnikę Wrocławską, Uniwersytet oraz przez Instytuty Polskiej Akademii Nauk.

18 października w wyborach do Sejmu, o których bojkot apelowała „Solidarność”, według danych oficjalnych brało udział 78,8 proc. uprawnionych. Przed wyborami zatrzymano znaczną grupę osób. Według obliczeń „Solidarności” średnia frekwencja w miastach wynosiła 66 proc.

Zdaniem ministra Jerzego Urbana w całej Polsce jest 363 więźniów politycznych.

19 października w pierwszą rocznicę porwania i zamordowania księdza Jerzego Popiełuszki na uroczystej mszy świętej odprawianej w kościele św. Stanisława Kostki w Warszawie obecnych jest 338 delegatów „Solidarności” przybyłych z całej Polski, wśród nich delegacja z Politechniki Wrocławskiej.

22 października odbywa się posiedzenie Tymczasowej Komisji Koordynacyjnej w składzie: Bogdan Borusewicz, Zbigniew Bujak, Marek Muszyński oraz przedstawiciele Regionów: Małopolskiego i Śląsko-Dąbrowskiego. Omawiane są problemy więźniów politycznych, których jest ponad trzystu, oraz przebieg niezależnej kontroli głosowania do Sejmu PRL.

Lech Wałęsa i Tymczasowa Komisja Koordynacyjna wydają apel wyrażający gorące poparcie dla inicjatywy z 13 września 1985 roku ogłoszenia dni od 3 do 10 listopada 1985 roku Tygodniem Więźnia Politycznego. Autorem pomysłu jest rada parafialna byłych internowanych i więźniów politycznych przy kościele seminaryjnym w Warszawie.

25 października Senat dokonał wyboru nowych członków

Nie głosując jesteś za :

- odbudową polskiej gospodarki
- poszanowaniem praw robotniczych
- tolerancją światopoglądową
- prawem stanowionym przez Naród
- prawdą w środkach masowego przekazu

ZESPÓŁ „SDS”

tych komisji, które rozpadły się w wyniku usunięcia przedstawicieli studentów i adiunktów. Paradoksalnie, przestała istnieć komisja do spraw pracowniczych, ale została do spraw studenckich (choć bez studentów).

30 października SB wezwała profesora Andrzeja Wiszniewskiego na kilkugodzinne przesłuchanie (wraz z byłym rektorem Uniwersytetu – profesorem Józefem Łukaszewiczem). Obu zarzucono kontakty z British Council, które na Uniwersytecie otworzyło czytelnię książek angielskich.

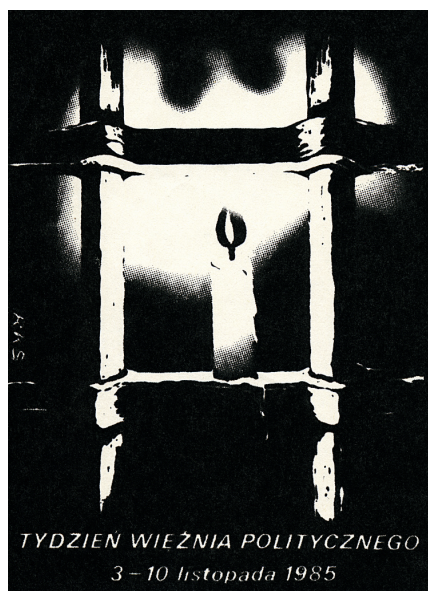
LISTOPAD

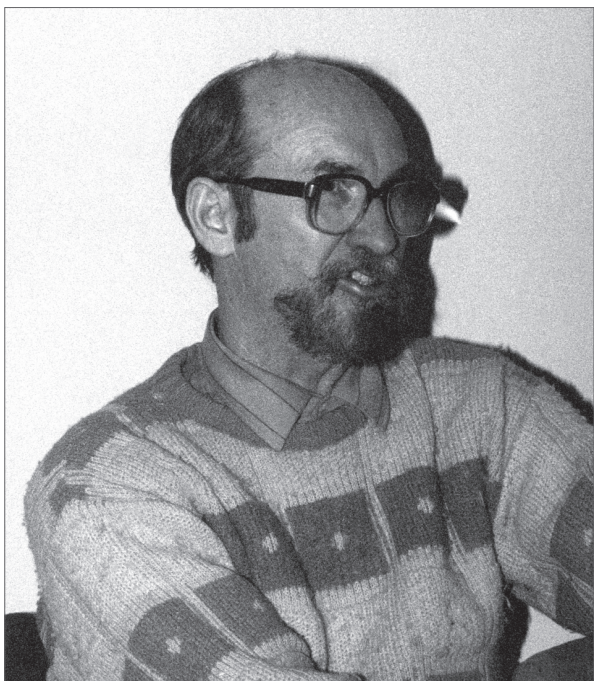
3-10 listopada w Warszawie, Wrocławiu, Krakowie, Poznaniu i innych miastach trwają obchody Tygodnia Więźnia Politycznego.

4 listopada przed Sądem Rejonowym Wrocław Fabryczna odbyła się w trybie przyspieszonym rozprawa przeciwko pracownikowi Politechniki Wrocławskiej, doktorowi Wojciechowi Myśleckiemu. Został on zatrzymany 2 listopada na Oporowie za prowadzenie samochodu z przedawnionym prawem jazdy i oskarżony o... spekulację. Podstawą oskarżenia była karta benzynowa o innym numerze rejestracyjnym niż numer prowadzonego samochodu. Oskarżyciel żądał roku więzienia. Sędzia orzekł warunkowe umorzenie postępowania na dwa lata oraz 50 tysięcy złotych nawiazki na rzecz domu dziecka.

6 listopada Wojciech Jaruzelski został wybrany na przewodniczącego Rady Państwa, a prowadzenie rządu przekazał w ręce Zbigniewa Messnera.

11 listopada, po wykładzie wygłoszonym w kościele św. Karola Boromeusza we Wrocławiu na ul. Kruczej, funkcjonariusze SB porwali doktora Antoniego Lenkiewicza, który ten wykład wygłaszał. Przy „okazji” pobił towarzyszącego mu kapłana, księdza Józefa Szańcę. Następnie Antoniego Lenkiewicza, jego brata Tadeusza oraz Bogdana Giermka oskarżono o napad na funkcjonariuszy MO. Rozprawa toczy się w trybie doraźnym. Znamienne jest to, że o współudział w ataku na funkcyjona-

■ Antoni Lenkiewicz

riuszy milicja oskarża też dwóch kapłanów. Jeden z księży „napastników” ma niespełna 160 cm wzrostu, drugi w tym dniu przebywał w Kołobrzegu na leczeniu sanatoryjnym.

15 listopada minęła 40. rocznica pierwszego powojennego wykładu na Politechnice Wrocławskiej. Dzień ten od ubiegłego roku jest obchodzony jako Święto Politechniki Wrocławskiej. Jest to niewątpliwie dzień uroczysty i radosny, a jednak w świadomości większości pracowników jest to jedynie dzień wręczenia dorocznych nagród. Uroczystą akademię z okazji czterdziestolecia Politechniki Wrocławskiej zaszczylicili obecnością towarzysze Tadeusz Porębski i Bogusław Kędzia. Był również wiceminister szkolnictwa wyższego – prof. T. Nowacki. W swoim przemówieniu otwarcie groził społeczności politechnicznej, mówiąc, że za pomocą narzędzia, jakie stworzyła nowa ustawa, ministerstwo jest zdecydowane skończyć z walką polityczną trwającą na Politechnice Wrocławskiej. Był to szczególnie odrażający moment tych bardzo kosztownych, a niesmacznych uroczystości, które powinny być prawdziwym świętem uczelni, a zamieniły się w galówkę przypominającą lata pięćdziesiąte.

16 listopada jedynym niezawłaszczonym akcentem obchodów czterdziestolecia była msza święta odprawiona w katedrze przez księdza biskupa Adama Dyczkowskiego. Zamówiło ją grono absolwentów Politechniki Wrocławskiej w intencji żyjących i zmarłych absolwentów naszej uczelni.

Na posiedzeniu Senatu rektor dementował plotkę o tym, że jeden z dziekanów został zawieszony w czynnościach. Prawdą jest jednak, że dziekan Wydziału Elektroniki jest jedynym z grona dziekanów, któremu rektor nie przyznał nagrody. Nagród nie otrzymali również prodziekani tego wydziału.

18 listopada, w pierwszym dniu procesu Antoniego Lenkiewicza, jego brata Tadeusza oraz Bogdana Giermka, świadkami byli płaczący się w zeznaniach funkcjonariusze SB.

19 listopada bez żadnego powodu zatrzymano Jana Winnika, profesora Romualda Nowickiego z Politechniki Wrocławskiej oraz jego żonę Gizellę – lektorkę w tejże uczelni. Po kilkugodzinnym zatrzymaniu państwo Nowiccy zostali przekazani w ręce wezwanego do WUSW rektora Politechniki, profesora Jana Kmity.

W drugim dniu procesu Antoniego Lenkiewicza, jego brata Tadeusza oraz Bogdana Giermka nie wpuszczono na salę ani obserwatorów wyznaczonych przez kurie arcybiskupią, ani publiczności, która o godzinie 12 została usunięta z gmachu sądu. W popołudniowej części rozprawy doktor Antoni Lenkiewicz zemdlął i został zabrany przez pogotowie do szpitala MSW. Sąd wyłączył go z procesu i zmienił tryb postępowania. Tadeusz Lenkiewicz i Bogdan Giermek zostali skazani na 1,5 roku więzienia, 30 tysięcy złotych nawiązki na rzecz WUSW, 30 tysięcy złotych nawiązki na Pomnik Matki Polki i 50 tysięcy złotych grzywny z zamianą na areszt. Sąd nie uwzględnił żadnego wniosku obrony ani też zeznań świadków obrony. Sądził sędzia Glapa.

W USA powołano Fundację „Solidarność”. W skład jej Komitetu Doradczego wchodzi między innymi: Edward Kennedy, Robert Davis, Jeanne Kirkpatrick, Alojzy Mazewski, Jerzy Giedroyc. Dyrektorem fundacji zostaje Piotr Mroczek.

29 listopada zebrał się Senat, by przedyskutować ostatecznie decyzje ministra Benona Miśkiewicza, który skorzystał z nowej ustawy i odwołał ze stanowisk: profesora Romualda Nowickiego – dziekana Wydziału Elektroniki, profesora Jacka Młochowskiego – dyrektora Instytutu Chemii Organicznej i Fizycznej, docenta Zbigniewa Pohla – dyrektora Instytutu Elektrotechniki i Elektrotechnologii.

Z materiałów (zapewne SB) wynika, że działalność zwolnionych naukowców „godzi w podstawy ustrojowe”. Rektor podziękował zwolnionym za pracę i prosił ich, by nie odsuwali się od działań dla dobra uczelni.

fot. Tomasz Przedpełski

archiwum Politechniki Wrocławskiej

GRUDZIEŃ

3 grudnia w Krakowie brutalnie pobito związanego z „Solidarnością” księdza Tadeusza Zaleskiego-Isakiewicza.

11 grudnia w akademiku T-15 odbyło się spotkanie, podczas którego studenci żegnali swego usuniętego dziekana Wydziału Elektroniki, profesora Romualda Nowickiego. Otrzymał on puchar i dyplom ze słowami: *Niewiele wydziałom wyższych uczelni udaje się pozyskać dziekana z prawdziwego zdarzenia i niewiele dziekanom udaje się zdobyć studentów tak, jak Pan zdobył nas. (...) Pańska postawa stanowi dowód na to, iż nie wszędzie dewaluowały się takie pojęcia, jak prawda, zaufanie, odpowiedzialność. Jesteśmy dumni, że mogliśmy się przyczynić do wyboru pana na to stanowisko, i musi Pan wiedzieć, że nasza decyzja pozostaje w mocy tak długo, jak długo Pan zechce ją akceptować.*

13 grudnia w bibliotece Uniwersytetu Harvarda otwarto wystawę polskich publikacji podziemnych z lat 1977-1985.

19 grudnia w Brukseli odbywa się Międzynarodowa Konferencja Wolnych Związków Zawodowych. Według informacji Rady Wykonawczej w Polsce od czerwca 1984 roku zostało zamordowanych 26 członków i sympatyków „Solidarności”. W wydanej rezolucji uczestnicy konferencji potępiają czystkę polityczną, żądają natychmiastowe-

■ Obchody święta Politechniki Wrocławskiej w 40. rocznicę pierwszego powojennego wykładu na uczelni, 15.11.1985

go zwolnienia wszystkich więzionych działaczy związkowych, wyrażają zaniepokojenie wprowadzeniem przyspieszonego trybu postępowania przed kolegiami do spraw wykroczeń i wzywają organizacje członkowskie oraz międzynarodowe sekretariaty związkowe do wspólnego protestu wobec sytuacji w Polsce.

Bilans roku 1985 w uczelniach całej Polski zamknął się liczbą 70 rektorów, dziekanów i prodziekanów pozbawionych funkcji ze względu na przekonania.

Na posiedzeniu Senatu w związku z odwołaniem przez ministra ze stanowisk: profesora Romualda Nowickiego, profesora Jacka Młochowskiego i docenta Zbigniewa Pohla, senatorowie – na wniosek profesora Jana Langerę – przyjęli uchwałę o treści: *Senat wyraża ubolewanie z powodu utraty ze swojego składu dwóch jego członków, co do których miał pełne zaufanie.*

Po informacji rektora, że minister odrzucił kandydaturę profesora Józefa Rohledera do Rady Głównej, w jego miejsce zaproponowano profesora Tadeusza Batyckiego. Profesor Krzysztof Pigoń stwierdził, że decyzja ministra jest równoznaczna z wotum nieufności dla całego Senatu, i odmówił głosowania nad nową kandydaturą. Głosowanie jednak się odbyło i Tadeusz Batycki przeszedł 36 głosami (przy 35 przeciwnych i wstrzymujących się).